

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

Handelingen

Annales

INTEGRAAL VERSLAG
VAN DE OPENBARE VERGADERING VAN DE

COMPTE RENDU INTÉGRAL
DE LA RÉUNION PUBLIQUE DE LA

COMMISSIE VOOR DE FINANCIEN
EN DE BEGROTING

COMMISSION DES FINANCES
ET DU BUDGET

VAN

DU

30-05-2000

30-05-2000

Inhoud

Sommaire

Dinsdag 30 mei 2000

COMMISSIE VOOR DE FINANCIËN EN DE BEGROTING - COM 214

Mondelinge vraag van de heer Yves Leterme aan de minister van Financiën over "de inkomsten uit neven-activiteiten" (nr. 1857)

4

sprekers : **Yves Leterme, Didier Reynders**, minister van Financiën

Mondelinge vraag van de heer Aimé Desimpel aan de minister van Financiën over "de ruling-procedure en de werking van de commissie voor voorafgaande fiscale akkoorden" (nr. 1874)

5

sprekers : **Aimé Desimpel, Didier Reynders**, minister van Financiën

Mondelinge vraag van de heer Jacques Chabot aan de minister van Financiën over "de verschillen tussen de door de BBI ingekohierde en de ingevorderde belasting-bedragen" (nr. 1878)

7

sprekers : **Jacques Chabot, Didier Reynders**, minister van Financiën

Mardi 30 mai 2000

COMMISSION DES FINANCES ET DU BUDGET COM 214

Question orale de M. Yves Leterme au ministre des Finances sur "les revenus provenant d'activités accessoires" (n° 1857)

4

orateurs : **Yves Leterme, Didier Reynders**, ministre des Finances

Question orale de M. Aimé Desimpel au ministre des Finances sur "la procédure de ruling et le fonctionnement de la commission des accords fiscaux préalables" (n° 1874)

5

orateurs : **Aimé Desimpel, Didier Reynders**, ministre des Finances

Question orale de M. Jacques Chabot au ministre des Finances sur "les écarts entre les montants taxés par l'ISI et les montants recouvrés" (n° 1878)

7

orateurs : **Jacques Chabot, Didier Reynders**, ministre des Finances

AGALEV-ECOLO	:	Anders gaan leven / Ecologistes Confédérés pour l'organisation de luttes originales
CVP	:	Christelijke Volkspartij
FN	:	Front National
PRL FDF MCC	:	Parti Réformateur libéral - Front démocratique francophone - Mouvement des Citoyens pour le Changement
PS	:	Parti socialiste
PSC	:	Parti social chrétien
SP	:	Socialistische Partij
VLAAMS BLOK	:	Vlaams Blok
VLD	:	Vlaamse Liberalen en Democraten
VU&ID	:	Volksunie&ID21

Afkortingen bij de nummering van de publicaties :

DOC 50 0000/000 : Parlementair Document van de 50e zittingsperiode +
het nummer en het volgnummer
QRVA : Schriftelijke Vragen en Antwoorden
HA : Handelingen (Integraal Verslag)
BV : Beknopt Verslag
PLEN : Plenumvergadering
COM : Commissievergadering

Abréviations dans la numérotation des publications :

DOC 50 0000/000 : Document parlementaire de la 50e
législature, suivi du n° et du n° consécutif
QRVA : Questions et Réponses écrites
HA : Annales (Compte Rendu Intégral)
CRA : Compte Rendu Analytique
PLEN : Séance plénière
COM : Réunion de commission

Officiële publicaties uitgegeven door de Kamer van volksvertegenwoordigers

Bestellingen :
Natieplein 2
1008 Brussel
Tel. : 02/549 81 60
Fax : 02/549 82 74
www.deKamer.be
e-mail : alg.zaken@deKamer.be

Publications officielles éditées par la Chambre des représentants

Commandes :
Place de la Nation 2
1008 Bruxelles
Tél. : 02/549 81 60
Fax : 02/549 82 74
www.laChambre.be
e-mail : aff.generales@laChambre.be

Mondelinge vraag van mevrouw Leen Laenens aan de minister van Financiën over "de mogelijke verkoop van de Fortvlakte te Wijnegem" (nr. 1902)

8

sprekers : **Leen Laenens, Didier Reynders**, minister van Financiën

Question orale de Mme Leen Laenens au ministre des Finances sur "la vente éventuelle de la 'Fortvlakte' à Wijnegem" (n° 1902)

8

orateurs : **Leen Laenens, Didier Reynders**, ministre des Finances

Mondelinge vraag van de heer Hagen Goyvaerts aan de minister van Financiën over "de fiscale aftrekbaarheid van de maaltijdcheques" (nr. 1924)

10

sprekers : **Hagen Goyvaerts, Didier Reynders**, minister van Financiën

Question orale de M. Hagen Goyvaerts au ministre des Finances sur "la déductibilité fiscale de titres-repas" (n° 1924)

10

orateurs : **Hagen Goyvaerts, Didier Reynders**, ministre des Finances

Mondelinge vraag van mevrouw Trees Pieters aan de minister van Financiën over "de eventuele verlaging van het BTW-tarief voor kappers" (nr. 1928)

10

sprekers : **Trees Pieters, Didier Reynders**, minister van Financiën

Question orale de Mme Trees Pieters au ministre des Finances sur "la réduction éventuelle du taux de TVA applicable aux coiffeurs" (n° 1928)

10

orateurs : **Trees Pieters, Didier Reynders**, ministre des Finances

Samengevoegde mondelinge vragen van mevrouw Simonne Creyf en de heer Peter Vanvelthoven aan de minister van Financiën over "de eventuele afschaffing van de aanvullende verkeersbelasting op LPG-motoren" (nrs. 1953 en 1975)

11

sprekers : **Simonne Creyf, Peter Vanvelthoven, Didier Reynders**, minister van Financiën

Questions orales jointes de Mme Simonne Creyf et M. Peter Vanvelthoven au ministre des Finances sur "la suppression éventuelle de la taxe complémentaire pour moteurs LPG" (n°s 1953 et 1975)

11

orateurs : **Simonne Creyf, Peter Vanvelthoven, Didier Reynders**, ministre des Finances

Mondelinge vraag van de heer Jef Tavernier aan de minister van Financiën over "de evolutie van de rente op spaarboekjes" (nr. 1971)

13

sprekers : **Jef Tavernier**, voorzitter van de AGALEV-ECOLO-fractie, **Didier Reynders**, minister van Financiën

Question orale de M. Jef Tavernier au ministre des Finances sur "l'évolution des intérêts générés par des carnets de dépôt" (n° 1971)

13

orateurs : **Jef Tavernier**, président du groupe AGALEV-ECOLO, **Didier Reynders**, ministre des Finances

Mondelinge vraag van de heer Jef Tavernier aan de minister van Financiën over "het fiscaal statuut van de provisies van de elektriciteitsproducenten" (nr. 1972)

14

sprekers : **Jef Tavernier**, voorzitter van de AGALEV-ECOLO-fractie, **Didier Reynders**, minister van Financiën

Question orale de M. Jef Tavernier au ministre des Finances sur "le statut fiscal des provisions des producteurs d'électricité" (n° 1972)

14

orateurs : **Jef Tavernier**, président du groupe AGALEV-ECOLO, **Didier Reynders**, ministre des Finances

Mondelinge vraag van de heer Yves Leterme aan de minister van Financiën over "de samenstelling van zijn kabinet" (nr. 1980)

15

sprekers : **Yves Leterme, Didier Reynders**, minister van Financiën

Question orale de M. Yves Leterme au ministre des Finances sur "la composition de son cabinet" (n° 1980)

15

orateurs : **Yves Leterme, Didier Reynders**, ministre des Finances

COMMISSION DES FINANCES ET DU BUDGET

RÉUNION PUBLIQUE DU

MARDI 30 MAI 2000

De vergadering wordt geopend om 14.45 uur door de heer **Olivier Maingain**, voorzitter.

La réunion est ouverte à 14.45 heures par M. **Olivier Maingain**, président.

Mondelinge vraag van de heer Yves Leterme aan de minister van Financiën over "de inkomsten uit nevenactiviteiten" (nr. 1857)

Question orale de M. Yves Leterme au ministre des Finances sur "les revenus provenant d'activités accessoires" (n° 1857)

De heer **Yves Leterme** (CVP) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, mijn vraag betreft de kwalificatie door de administratie van de belastingen van inkomsten uit nevenactiviteiten. Daarover woedt reeds geruime tijd een discussie en in het huidige tijdsgewricht, met name het naderen van de limietdatum voor het indienen van de belastingaangifte, lijkt het opportuun in die problematiek enige opklaring te brengen. Dit is des te meer zo, omdat de fiscus zijn visie en houding terzake enigszins lijkt te hebben gewijzigd. Dit lijkt toch zo op het eerste gezicht.

Tot voor kort probeerde de fiscus de inkomsten uit nevenactiviteiten te kwalificeren als beroepsinkomsten en niet als diverse inkomsten. Men probeerde ook ze als dusdanig te belasten. In de commentaar bij artikel 90 - de referentie staat in de schriftelijke neerslag van mijn vraag - past de fiscus zijn visie aan. Daardoor zouden inkomsten die ambtenaren, magistraten, professoren en anderen verkrijgen uit nevenactiviteiten in welbepaalde omstandigheden of in uitzonderlijke gevallen als diverse inkomsten kunnen worden aangemerkt. In de commentaar zelf wordt uitdrukkelijk verwezen naar inkomsten - niet limitatief - uit publicaties, studiedagen, cursussen, voordrachten enzovoort. Daarnaast is er een verbrekingssarrest, gewezen door het Hof van Cassatie op 7 juni 1999 of iets minder dan een jaar oud, waarbij een

COMMISSIE VOOR DE FINANCIËN EN DE BEGROTING

OPENBARE VERGADERING VAN

DINSDAG 30 MEI 2000

arrest van het hof van beroep te Bergen wordt verbroken omdat dit hof niet ingegaan was op de argumenten van de belastingplichtige die door hem voor dit hof waren ontwikkeld. Deze argumentatie betrof het feit dat voor het uitoefenen van de activiteit die aanleiding gaf tot de belastbare inkomsten, de betrokkene geen infrastructuur nodig had. In casu ging het om het schrijven van bijdragen in vakliteratuur en dies meer. De belastbaarheid van dergelijke inkomsten uit het schrijven van bijdragen als beroepsinkomsten, noodzaakt uiteraard een aantoonbare band tussen de uitgeoefende beroepsactiviteit en de activiteit die aanleiding geeft tot inkomsten die het voorwerp uitmaken van de belasting. Alle opbrengsten die buiten de uitoefening van de beroepswerkzaamheid vallen, kunnen als diverse inkomsten worden belast, ongeacht de aard van de inkomsten of het al dan niet toevallige karakter ervan.

Voor de fiscus is het vaak niet evident om aan te tonen dat inkomsten worden verworven binnen de uitoefening van de beroepswerkzaamheid. Daarom poogt de fiscus deze inkomsten af te zonderen en als baten te belasten. Daaruit volgt dan de belasting aan een progressief tarief, in plaats van het normale tarief van 33% voor dit soort van diverse inkomsten. Bij goedbetaalde experts ligt het tarief van de diverse inkomsten vaak lager dan dat van de beroepsinkomsten. Bovendien houdt zulke werkwijze ook in dat bijvoorbeeld sociale verplichtingen als zelfstandige in bijberoep aan de orde kunnen komen. Mijn vragen tot verduidelijking zijn drieërlei.

Ten eerste, vanaf wanneer worden inkomsten uit het schrijven van publicaties en artikelen in vaktijdschriften en dergelijke als beroepsinkomsten beschouwd ?

Ten tweede, zijn er volgens u beroepscategorieën te omschrijven die niet begrepen zijn in de niet-limitatieve lijst ? Enkele voorbeelden zouden wel interessant zijn. Per definitie moet dat zo zijn. Kunt u bevestigen dat er beroepscategorieën zijn die in de niet-limitatieve lijst zouden kunnen worden opgenomen ? Deze niet-limitatieve lijst werd gepubliceerd in de commentaar IB92

Yves Leterme

nummer 90/7. Graag wat voorbeelden van de soort activiteiten. Ook daar hebben wij te maken met een niet-limitatieve opsomming. Terzake zou ik willen vragen welke inhoud u zou kunnen geven aan de "enzovoort" die in dezelfde commentaar voorkomt. Tot daar mijn zeer concrete en duidelijke, onontkoombare vraag.

Minister **Didier Reynders** : Mijnheer de voorzitter, collega's, in tegenstelling tot wat de heer Leterme blijkbaar veronderstelde, onderging het administratief standpunt aangaande het belastingstelsel voor vanuit nevenactiviteit verkregen inkomsten geen wijzigingen. Behoudens wanneer dergelijke inkomsten in het kader van een arbeidsovereenkomst zijn verkregen, of als winst moesten worden aangemerkt, zullen zij in de regel belastbaar zijn, hetzij als baten van een winstgevende activiteit, hetzij als diverse inkomsten uit occasionele of toevallige verrichtingen.

Volgens een vaste rechtspraak is er van een bedoelde winstgevende bezigheid sprake indien het om een geheel van verrichtingen gaat die voldoende talrijk en onderling verbonden zijn om een gewone en voortgezette bezigheid uit te maken.

Als feitelijke gegevens die op het uitoefenen van een winstgevende bezigheid met beroepskarakter kunnen wijzen, komen buiten het aantal, de onderlinge verbondenheid, de aard en de snelle opeenvolging van de gedane verrichtingen, onder meer de belangrijkheid ervan in aanmerking, de organisatie die ze impliceren, de omstandigheid dat ertoe is overgegaan met behulp van ontleende gelden en in samenwerking tussen twee of meer personen, evenals het feit dat een nevenactiviteit nauw verband houdt met de hoofdactiviteit van de betrokken belastingplichtigen of in het verlengde van diens beroepsactiviteit ligt.

Slechts ingeval de buiten het uitoefenen van een beroepsactiviteit gedane verrichtingen louter occasioneel of toevallig zijn, kunnen de daaruit verkregen inkomsten in beginsel worden beschouwd als diverse inkomsten. Het beoogde nummer 90/7.1, eerste gedachtestreep, van de administratieve commentaar op het bij het WIB 92 opgenomen onderrichtingen, dient dan ook steeds samen te worden gelezen met de commentaar op artikel 23, WIB 92, waarnaar in dat nummer 90/7.1 trouwens wordt verwezen. Deze richtlijnen zijn zonder onderscheid van toepassing op alle belastingplichtigen met een nevenactiviteit. Ik geef geen voorbeeld omdat men deze algemene benadering op alle gevallen kan toepassen.

De heer **Yves Leterme** (CVP) : Mijnheer de minister, ik zal kort zijn. Op dit punt kunnen we nog terugkomen in schriftelijke vragen.

Op een bepaald moment sprak u over "in de regel", waar het erop aankwam dat de niet-talrijke en niet-onderling verbonden activiteiten, in beginsel als diverse inkomsten worden getaxeerd. Wat is de strekking van "in de regel" ? Zijn daar uitzonderingen op ? Kunt u dat duidelijker uitleggen ?

Minister **Didier Reynders** : Ik zal u daarop een schriftelijk antwoord geven.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

Mondelinge vraag van de heer Aimé Desimpel aan de minister van Financiën over "de ruling-procedure en de werking van de commissie voor voorafgaande fiscale akkoorden" (nr. 1874)

Question orale de M. Aimé Desimpel au ministre des Finances sur "la procédure de ruling et le fonctionnement de la commission des accords fiscaux préalables" (n° 1874)

De heer **Aimé Desimpel** (VLD) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, ik wil een belangrijke vraag stellen over de ruling, die in de meeste landen, zoals Nederland, de normaalste zaak van de wereld is. Ik heb er zelf ervaring mee. Hier in België is het een puinhoop. Nochtans is het erg belangrijk dat wij, in tegenstelling tot de voorgaande regering, de rechtszekerheid in ons land opnieuw herstellen. Voor de invoering van de anti-misbruikbepaling in onze fiscale wetgeving beschikte de belastingplichtige over het recht om de minst belaste weg te kiezen bij zijn economische beslissingen, op voorwaarde dat geen enkele wettelijke bepaling werd overtreden en dat alle juridische consequenties van zijn daden in acht werden genomen. Ingevolge de invoering van de anti-misbruikbepaling moeten de akten van de belastingplichtige voortaan ook beantwoorden aan de rechtmatige financiële en economische behoeften, zo niet mag de administratie deze akten herkwaltificeren.

Met de bedoeling een bepaalde operatie te kunnen realiseren zonder het risico van herkwaltificatie heeft de wetgever aan de belastingplichtige de mogelijkheid gegeven een ruling aan te vragen. Bij koninklijk besluit van 9 november 1992 werd een commissie voor voorafgaande fiscale akkoorden opgericht. Deze beslist over de aanvragen voor een voorafgaand akkoord. De tekst van dit koninklijk besluit werd integraal vervangen door de tekst van het koninklijk besluit van 4 april 1995 met betrekking tot de commissie voor voorafgaande fiscale akkoorden.

Het Rekenhof heeft in zijn 156e verslag met betrekking tot de werking van de rulingcommissie een aantal opmerkingen geformuleerd. Het Rekenhof is onder meer tot de

Aimé Desimpel

vaststelling gekomen dat er onvoldoende tegemoetgekomen wordt aan de vereiste van permanente bijscholing van de commissieleden. Uit het jaarverslag over het jaar 1998 van de Algemene Administratie van de Belastingen blijkt dat over de jaren 1996, 1997 en 1998 respectievelijk slechts 67, 69 en 85 aanvragen werden ontvangen door de rulingcommissie. Deze aanvragen resulteerden respectievelijk in 24, 28 en 42 ernstige beslissingen. Van de 87 aanvragen, ontvangen in 1998, hadden er 78 betrekking op de inkomstenbelastingen, 2 op de registratie, en 7 aanvragen hadden een gemengd karakter. Ik kan u meedelen dat in Nederland per jaar meer dan 10 000 van dergelijke rulings gesloten worden.

Ik vernam graag het volgende van de minister.

Ten eerste, welke maatregelen stelt hij in het vooruitzicht met de bedoeling tegemoet te komen aan de opmerkingen van het Rekenhof ?

Ten tweede, hoe verklaart hij dat slechts een zeer klein aantal rulingaanvragen bij de commissie worden ingediend, hoewel de administratie meer en meer overgaat tot herkwalificatie van bepaalde verrichtingen ? Ik kom hier op één van mijn stokpaardjes. De BBI herkwalificeert bijvoorbeeld systematisch de inkoop van eigen aandelen in een dividenduitkering op basis van de anti-misbruikbepaling. Over een paar weken zal ik op dit punt terugkomen.

Ten derde, hoe verklaart de minister dat de rulingprocedure in het buitenland wel een zeer groot succes kent - bijvoorbeeld in de Verenigde Staten, Canada en Nederland - en waar de rulingaanvraag behoort tot de courante praktijken van de belastingplichtigen ?

Ten vierde, is de minister niet van mening dat het geringe succes van de rulingprocedure het gevolg is van het feit dat de belastingplichtige alle vertrouwen in de fiscus verloren heeft ? Persoonlijk denk ik dat dit dé kern van de zaak is.

Ten vijfde, acht de minister het niet noodzakelijk om op het vlak van de relatie tussen de belastingplichtige en de fiscus dringend de nodige maatregelen te treffen om te evolueren van het huidige conflictmodel naar een samenwerkingsmodel ?

Ten zesde, is de minister niet van mening dat deze hele problematiek zijn oorsprong vindt in de veel te ingewikkelde en ondoorzichtige fiscale wetgeving die de ontwikkeling van fiscale spijttechnologie in de hand werkt ? Is het bijgevolg niet noodzakelijk een eenvoudiger en doorzichtiger belastingmodel te ontwerpen dat meer rechtszekerheid biedt voor de belastingplichtige ?

Minister Didier Reynders : Mijnheer de voorzitter, collega Desimpel, zoals ik reeds heb geantwoord op de schriftelijke parlementaire vraag nr. 79 van 13 oktober

1999 gesteld door de heer van Weddingen en gepubliceerd in Vragen en Antwoorden van de Kamer nr. 15 van 24 januari 2000, moedig ik de leden van de commissie voor de voorafgaande fiscale akkoorden aan om de fiscale, economische en financiële vorming te verbeteren door onder meer deel te nemen aan seminars die door de privé-sectoren of door mijn departement worden georganiseerd. Ik heb dienaangaande bovendien in de subcommissie Rekenhof van de Kamer onder het voorzitterschap van de heer Tavernier, op 9 februari 2000 erop gewezen dat de leden van de genoemde commissie in hun opdracht worden bijgestaan door ambtenaren van de technische diensten van de betrokken fiscale administraties die meestal jonge universitaires zijn met een juridische, economische of handelsopleiding. Er bestaat dus een trend naar een meer efficiënte opleiding voor alle deelnemers. Een paar ambtenaren kunnen ook deelnemen aan de commissie als hulp voor de leden. Daarnaast heb ik de administratie van de ondernemings- en inkomensfiscaliteit verzocht om de aandacht van de belastingplichtigen die een voorafgaand akkoord wensen te verkrijgen te vestigen op het feit dat zij door de commissie kunnen worden gehoord in het bijzijn van experts inzake fiscale, financiële en economische materies wiens advies nuttig lijkt te kunnen zijn om de commissie opheldering te brengen aangaande de technische aspecten van het dossier. Het is dus ook mogelijk om een paar experts te horen in de commissie.

Het aantal aanvragen om een voorafgaand fiscaal akkoord ingediend overeenkomstig de bepalingen van artikel 345, paragraaf 1, eerste lid, punt 5 van het Wetboek van Inkomstenbelastingen van 1992, is inderdaad gering. Dienaangaande kunnen 2 mogelijke redenen worden aangevoerd. Enerzijds, kan dit voortvloeien uit de onvoldoende kennis door het publiek van zowel de juiste draagwijdte van artikel 344, paragraaf 1, WIB 92, als van de mogelijkheid geboden door artikel 345, paragraaf 1 van hetzelfde wetboek. Anderzijds, toont de ervaring aan dat de Belgische belastingplichtigen meestal niet erg geneigd zijn om de details mee te delen van de door hen in het vooruitzicht gestelde verrichtingen die zij zouden verwezenlijken in omstandigheden als bedoeld in artikel 344, paragraaf 1, WIB 92. Het is misschien een kwestie van voorzichtigheid maar een paar belastingplichtigen komen niet vlug naar mijn administratie zelfs niet voor een rulingprocedure. Ze zijn misschien bang voor de BBI of de administratie. Er zou een mentaliteitswijziging moeten komen van zowel de administratie als de belastingplichtigen.

Met betrekking tot de mogelijkheden tot het verkrijgen van een ruling in het buitenland, rijst de vraag of deze ruling betrekking heeft op dezelfde verrichtingen als die welke zijn opgenomen in artikel 345, paragraaf 1, WIB 92, met name hoofdzakelijk het niet-toepassen van anti-misbruikbepalingen. Ik herinner de heer Desimpel eraan

Didier Reynders

dat op 14 juni 1999 een dienst van voorafgaande beslissingen werd opgericht binnen de administratie van de ondernemings- en inkomensfiscaliteit overeenkomstig het koninklijk besluit van 3 mei 1999 dat de inrichting van een systeem van voorafgaande beslissingen in fiscale zaken bepaalt. Deze maatregel biedt de belastingplichtigen de mogelijkheid om vanwege de administratie juridische zekerheden te verkrijgen omtrent de toepassing van wettelijke en reglementaire bepalingen in verband met voorgenomen verrichtingen of investeringen.

Het is een nieuwe procedure met betrekking tot de nieuwe diensten.

Voorts ben ik het met u eens, mijnheer Desimpel, wanneer u zegt dat bijzondere aandacht moet worden besteed aan de verbetering van de relatie tussen de belastingplichtigen en de administratie.

Wat uw laatste bezorgdheid betreft, ben ik het ook met uw zienswijze eens. Ik ben voorstander van grondige fiscale hervormingen die streven naar een eenvoudiger en doorzichtiger belastingstelsel en die kunnen bijdragen tot de versterking van de fiscale rechtszekerheid. Er is echter nog een lange weg af te leggen in ons land om te komen tot fiscale rechtszekerheid.

De heer **Aimé Desimpel** (VLD) : Mijnheer de minister, het is erg belangrijk dat in België opnieuw rechtszekerheid heerst.

In dat verband suggereer ik u een of meer van uw medewerkers een paar keer naar Nederland te sturen om te zien hoe het er daar aan toe gaat. Nederland kent op dat vlak een groot succes en dat zou bij ons ook mogelijk moeten kunnen zijn.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

Question orale de M. Jacques Chabot au ministre des Finances sur "les écarts entre les montants taxés par l'ISI et les montants recouvrés" (n° 1878)

Mondelinge vraag van de heer Jacques Chabot aan de minister van Financiën over "de verschillen tussen de door de BBI ingekohierde en de ingevorderde belastingbedragen" (nr. 1878)

M. Jacques Chabot (PS) : Monsieur le président, monsieur le ministre, chers collègues, l'inspection spéciale des impôts effectue un travail important qui lui est spécifique. Toutefois, d'aucuns prétendent que les taxations de l'ISI sont peu suivies d'effet réel.

Dès lors, je souhaiterais vous poser quelques questions. Existe-t-il des écarts entre les montants des taxations de l'ISI et les montants recouvrés ? Si oui, quelle est l'im-

portance de ces écarts ? S'ils existent, quelles en sont les raisons ? S'agit-il d'une absence de motivation, d'insolvabilité, de prescription ? Quelles solutions peuvent y être apportées ? Enfin, ne serait-il pas judicieux de créer un service de recouvrement propre à l'ISI ?

M. Didier Reynders, ministre : Monsieur le président, chers collègues, je rappellerai tout d'abord que l'inspection spéciale des impôts a été créée en vue de lutter contre les grands courants de fraude, plus particulièrement en s'interposant dans des circuits frauduleux faisant appel à des sociétés écrans et/ou à des hommes de paille, comme par exemple les carrousels à la TVA, dont j'ai parlé ce matin. En brisant ces mécanismes, l'inspection spéciale des impôts exerce à la fois une fonction dissuasive - de prévention - et, dans certains cas, une fonction répressive en matière de fraude fiscale.

Pour l'année 1999, en matière de TVA, l'ISI a mis en recouvrement un montant arrondi de 32 milliards de francs, droits, amendes et intérêts compris, dont 1,6 milliard a été payé pour cette même année. Cet écart important entre les sommes mises en recouvrement et celles effectivement perçues trouve évidemment sa cause dans l'organisation systématique d'insolvabilité par ceux que l'on appelle les "carrousellistes TVA", ce qui souligne, si besoin en est, la gravité des infractions commises.

A noter toutefois que ces chiffres ne tiennent pas compte du montant des crédits d'impôts injustifiés, dont le remboursement a pu être évité grâce aux opérations de contrôle. Il faut à la fois vérifier dans quelle mesure des opérations de redressement ont été suivies par un paiement et dans quelle mesure les interventions de l'ISI ont pu éviter des remboursements de la part de l'administration.

En ce qui concerne les impôts sur les revenus, la relation directe entre les impôts enrôlés à la suite des contrôles effectués par les administrations fiscales et les montants effectivement encaissés n'est pas encore disponible. Cette situation est principalement imputable à l'insuffisance des moyens informatiques mis à la disposition de l'administration au cours des années écoulées. J'ai déjà eu l'occasion de m'exprimer sur cette situation et j'y reviendrai dans les prochains mois, dans le cadre des projets d'augmentation des budgets en la matière. Un plan informatique est en effet déposé pour les cinq prochaines années.

Afin d'optimiser le recouvrement des sommes dues, une cellule mobile spécialisée en matière de recouvrement a été mise sur pied au sein de l'ISI. Elle apporte son soutien aux services de l'ISI dès la phase de vérification, donc au début du processus. Elle fait usage de toutes les mesures d'exécution forcée prévues par le droit commun et le droit fiscal.

Didier Reynders

Deux évolutions interviendront sans doute en la matière. La première, ce sera, comme vous le disiez, la mise en place d'une administration du recouvrement au sein de l'ISI. Il faudra d'abord prévoir une véritable administration de recouvrement pour l'ensemble du département. Pour l'instant, sont uniquement désignés dans cette administration le directeur général et le directeur général adjoint. C'est peu pour l'ensemble du recouvrement du pays. Les autres membres du personnel sont détachés. Nous allons donc devoir rendre opérationnelle cette administration du recouvrement.

Quant à la deuxième évolution, j'ai demandé au sein de mon département - et cela semble être un travail nouveau - de tenter d'identifier les montants réellement payés sur le total des redressements opérés par un certain nombre d'administrations. Cela veut dire que l'on va retrouver l'origine des montants dans les opérations de paiement, à l'issue du recouvrement. Certains membres de la commission savent que je tente de mettre cette opération au point au sujet d'un dossier de fraude bien particulier qui concerne un assez grand nombre de contribuables. J'ai constaté, monsieur Chabot, qu'au sein de mon administration, ce mécanisme n'existait pas jusqu'ici. Il a fallu créer toute une procédure pour qu'à l'avenir, on puisse annoncer non seulement les montants faisant l'objet d'un redressement à la suite d'une vérification mais également les montants réellement payés. Cela nous permettra de réaliser deux analyses : la première consistera à mesurer les chances d'obtenir une quelconque rentrée fiscale.

Dans un certain nombre de cas, lorsque l'on se lance dans des contrôles, il faut savoir s'ils ont une chance quelconque d'aboutir. Deux critères interviennent. Soit, on estime que cela en vaut la peine parce que les montants sont intéressants. A défaut, il vaut mieux ne pas se lancer dans des procédures. Soit, l'on estime que, quels que soient les montants, des principes sont mis en cause, qui doivent être entièrement respectés par les contribuables, sous peine de condamnations pénales comme c'est le cas en matière de carrousel TVA. C'est une évolution, mais il y en a une autre vis-à-vis de l'administration.

Semblable suivi permet aussi de responsabiliser les personnes chargées des contrôles. Cela m'a toujours frappé, il est un peu facile d'annoncer des montants faramineux de récupération possible d'impôts à la suite de contrôles et donc de redressements adressés à des contribuables et de constater, par la suite que, dans un certain nombre d'affaires, soit nous rencontrons une impossibilité de recouvrement parce que les sociétés sont faillies ou ont disparu, soit nous sommes - ce qui est un comportement plus grave dans le chef de l'administration - systématiquement condamnés à l'échelon des recours juridictionnels.

J'attire votre attention sur une pratique que suivent allègrement un certain nombre de fonctionnaires dans le département ou en dehors. Parmi les montants très importants qu'ils indiquent comme étant à recouvrer, se retrouvent de nombreux contentieux. Un des éléments qui m'intéressent personnellement est de savoir à quoi ont abouti, en bout de procédure, les redressements annoncés parfois de manière spectaculaire.

Il y a, dès lors, deux conclusions à tirer. Doit-on renforcer les moyens dans un certain nombre de cas parce qu'un paiement intervient effectivement ? Et inversement, ne faut-il pas aussi responsabiliser un certain nombre de membres des administrations qui se lancent dans des contrôles qui, en bout de course, aboutissent à une condamnation du département des Finances ?

J'espère que la nouvelle procédure fiscale nous permettra de tirer des conclusions de jurisprudence administrative. Dans la nouvelle procédure, les directeurs se prononcent exclusivement comme autorité administrative et plus comme autorité juridictionnelle. Dès lors, il sera probablement plus simple de tirer un certain nombre d'enseignements de cette jurisprudence administrative, voire de la jurisprudence des tribunaux de première instance et des cours d'appel, pour donner des lignes de conduite à tous ceux qui sont chargés de réaliser des contrôles ou de réagir à des réclamations de la part des contribuables.

Il faut toujours garder ces deux éléments à l'esprit. On cite des chiffres importants qui parfois doivent effectivement être recouverts - il faut, comme vous le dites, renforcer un certain nombre de moyens de recouvrement - mais qui doivent parfois aussi nous faire réfléchir à la responsabilité de fonctionnaires qui ont peut-être été un peu trop loin dans leurs appréciations ou dans leurs règles de contrôle, ce qui entraîne ensuite des condamnations pour le département, ce qui n'est déjà pas agréable, mais aussi au préalable des perturbations très sérieuses chez les contribuables concernés, personnes physiques ou entreprises.

L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

Mondelinge vraag van mevrouw Leen Laenens aan de minister van Financiën over "de mogelijke verkoop van de Fortvlakte te Wijnegem" (nr. 1902)

Question orale de Mme Leen Laenens au ministre des Finances sur "la vente éventuelle de la 'Fortvlakte' à Wijnegem" (n° 1902)

Mevrouw **Leen Laenens** (AGALEV-ECOLO) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, mijn vraag zal misschien iets langer zijn, ik vind het belangrijk om de geschiedenis van het probleem te schetsen.

De Fortvlakte is een gebied van ruim 16 hectare, gelegen op de grens tussen Wijnegem en Deurne, op de plaats van het vroegere Fort 1. Dit gebied met een hoge ecologische waarde is ook van sociaal belang als groene buffer tussen de gemeente Wijnegem en de grootstad. In 1995 werd het gebied omgezet van landbouwzone in bosgebied.

Recentelijk werd op een mondelinge vraag in het Vlaams Parlement, namelijk op 3 mei, door minister Van Mechelen geantwoord dat er geen plannen bekend zijn om de bestemming van het gebied geheel of gedeeltelijk te wijzigen.

In 1963 werd het gebied voor verkoop overgegeven aan uw diensten, het Comité tot aankoop van onroerende goederen en eind 1994 bezorgde het comité een schattingsverslag betreffende die Fortvlakte aan de afdeling Bos en Groen. Door de Vlaamse Administratie werd toen geoordeeld dat de geschatte eenheidsprijs te hoog was in verhouding tot de bestemming en de kwaliteit van de desbetreffende gronden. Bij navraag bleek inderdaad dat deze schatting was opgemaakt voor bestemming landbouwgrond, zoals op dat ogenblik nog het geval was.

Nu heeft het Comité tot aankoop, afdeling Bos en Groen, laten weten dat de openbare verkoop van die Fortvlakte wordt gepland in juni 2000. Daarenboven werd ook meegedeeld dat, rekening houdend met de reeds ontvangen offertes uit de particuliere sector, het Vlaams Gewest op basis van de schatting van 1994 geen enkele kans maakt om die Fortvlakte alsnog aan te kopen. Informeel werd mij bevestigd dat deze biedingen het vier- tot vijfvoudige bedrag zijn van de schatting die in 1994 werd opgemaakt.

Niettegenstaande deze mededeling heeft de afdeling Bos en Groen het comité toch nog gevraagd om de schatting te actualiseren, rekening houdende met de gewestplanwijziging naar bosgebied. De nabijheid van een groot winkelcentrum maakt de kans groot dat derden die in deze kandidaat zijn deze gronden uit speculatief oogpunt willen verwerven.

Ik beklemtoon nogmaals dat in het kader van de verbetering van de leefbaarheid in stedelijke agglomeraties, alle overheden hun verantwoordelijkheid moeten nemen. Het lijkt van weinig daadkracht te getuigen indien de overheden voor het realiseren van een waardevol initiatief, namelijk de aanleg van deze buffer als bos- en natuurgebied ten overstaan van het winkelcentrum, zich de pas zouden laten afsnijden door de particuliere financiële speculanten. Vandaar mijn concrete vragen.

Is er een aanleiding om nu tot de openbare verkoop over te gaan ? Zo ja, welke ? Bestaat alsnog de mogelijkheid dat er een nieuw schattingsverslag wordt opgemaakt, ditmaal op basis van de huidige bestemming van het gewestplan, met name bosgebied ? Erkent de minister het algemeen belang van de aanleg van een groene buffer ten overstaan van het winkelcentrum ? Zijn er in dat kader onderhandelingen opgestart met de betrokken Vlaamse minister Vera Dua ?

- *Voorzitter : de heer Jef Tavernier*

Minister **Didier Reynders** : Mijnheer de voorzitter, collega's, de reden om nu over te gaan tot de openbare verkoop is dat er zich een kandidaat-koper heeft aangevraagd.

Er kan geen nieuw schattingsverslag worden opgemaakt op basis van de stedenbouwkundige bestemming bosgebied, omdat bij het bepalen van de waarde van het onteigende perceel geen rekening wordt gehouden met de waardevermeerdering of -vermindering die voortvloeit uit de voorschriften van een ruimtelijk uitvoeringsplan, voor zover de onteigening wordt gevorderd voor de verwezenlijking van dat ruimtelijk uitvoeringsplan.

Het gaat hier om artikel 72 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, voorheen artikel 31 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en de stedenbouw.

Het behoort niet tot de bevoegdheid van de minister van Financiën zich uit te spreken over de eventuele bestemmingswijziging van een bepaald gebied. Deze bevoegdheid is gesitueerd op gewestelijk, provinciaal en gemeentelijk vlak. Maar op 9 september 1999 werd het Vlaams Gewest, afdeling bos en groen, bij brief meegedeeld dat er een kandidaat-koper was. In dezelfde brief werd gevraagd naar de intenties van het Vlaams Gewest en werd meegedeeld dat, indien er geen antwoord kwam vóór eind september 1999, er werd verondersteld dat het Vlaams Gewest geen kandidaat meer was. Aangezien hierop niet werd gereageerd wordt de verkoopprocedure gewoon voortgezet. Ik ben wel bereid te onderhandelen met minister Dua. Trouwens, morgen zal ik haar ontmoeten.

In september kwam er dus geen reactie en er werd voor de eerste maal gereageerd in april 2000.

Er is een verschil van 10% tussen het voorstel van het Vlaams Gewest en dat van de nieuwe kandidaat-koper.

Terzake moet een procedure worden gevolgd. Wij hebben een vraag gericht tot het Vlaams Gewest, maar ontvingen nog geen antwoord en dus volgt mijn administratie het verdere verloop van de procedure. Ik ben evenwel bereid opnieuw te onderhandelen met het Vlaams Gewest.

Mevrouw **Leen Laenens** (AGALEV-ECOLO) : Mijnheer de minister, bij het voeren van een behoorlijk beleid moet rekening worden gehouden met het algemeen belang.

U gaf zelf de verhouding weer van de prijs die wordt geboden. Wanneer een comité een schattingsverslag maakt gebeurt dit op basis van de waarde van de grond en wordt met een aantal criteria rekening gehouden. In dat verband, mijnheer de minister, behoort het tot uw verantwoordelijkheid om prioriteit te verlenen aan het algemeen belang en niet aan speculatie. Wellicht bent u het met mij eens dat de prijs in kwestie niet werd geboden omwille van de hoge landbouwwaarde van de grond.

Minister **Didier Reynders** : Mevrouw Laenens, mijn verantwoordelijkheid ligt op een ander vlak.

Ingevolge de wet van 31 mei 1923 betreffende de vervreemding van onroerende domeinen en goederen, is de minister van Financiën gelast de onroerende domeinen en goederen, na publicatie, tegen de hoogst mogelijke prijs te vervreemden. Dat is een verplichting van mijn departement. Voorts moet ik nog inlichtingen verstrekken aan de voorzitter van de subcommissie Rekenhof van de Kamer.

Ik herhaal dat ik bereid ben opnieuw onderhandelingen te voeren met minister Dua. In dit dossier is evenwel geen enkel objectief element voorhanden om ten opzichte van het Rekenhof en van de voorzitter van de commissie te verantwoorden waarom een potentieel hoge opbrengst aan de staatskas zou worden onttrokken door de verkoop in te trekken.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

Mondelinge vraag van de heer Hagen Goyvaerts aan de minister van Financiën over "de fiscale aftrekbaarheid van de maaltijdcheques" (nr. 1924)

Question orale de M. Hagen Goyvaerts au ministre des Finances sur "la déductibilité fiscale de titres-repas" (n° 1924)

De heer **Hagen Goyvaerts** (Vlaams Blok) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, mijn aandacht werd getrokken door een arrest van het hof van beroep te Antwerpen. Hierin werd vermeld dat maaltijdcheques voor bedrijven wel fiscaal aftrekbaar zijn. Dit is een merkwaardig vonnis. In principe beschouwt de fiscus de maaltijdcheques niet als loon, maar als een sociaal voordeel voor de werknemer en sociale voordelen zijn niet fiscaal aftrekbaar. Daarom kan de werkgever de maaltijdcheques niet fiscaal inbrengen. Het hof van beroep is van mening dat het sociaal voordeel enkel van

toepassing is op het gedeelte dat de werknemer betaalt en niet op de nominale waarde van de cheque. Dat vonnis kan voor veel bedrijven een gevolg hebben. Zij kunnen maaltijdcheques nu fiscaal inbrengen. Blijkbaar kan dit zelfs met een terugwerkende kracht tot drie jaar.

Mijnheer de minister, bent u op de hoogte van dat vonnis ? Wat zijn de gevolgen - gezien de mogelijkheid om terug te vorderen met terugwerkende kracht - voor de fiscale administratie ? Bent u van plan om het statuut van de maaltijdcheques te wijzigen of te herzien ? Heeft de fiscale administratie al een cassatieverzoek met betrekking tot dit vonnis ingediend ?

Minister **Didier Reynders** : Mijnheer de voorzitter, mijnheer Goyvaerts, u hebt het over het arrest van het hof van beroep te Antwerpen van 16 mei 2000, waarvan de aanzegging op 18 mei werd verricht. Het arrest heeft betrekking op de fiscale behandeling van maaltijdcheques. Ik kan kort antwoorden.

Het betrokken arrest maakt thans het voorwerp uit van een onderzoek waarbij men zal nagaan of er tegen dit arrest al dan niet een voorziening in cassatie zal worden ingediend. U begrijpt dat het daarom voorbarig is om een standpunt in te nemen over de fiscale draagwijdte van het arrest. Ik wacht op een advies van mijn administratie. Gaan we al dan niet naar het Hof van Cassatie ? Na deze keuze kan ik u misschien een ander antwoord geven. Nu is het te vroeg om u een duidelijk antwoord te geven.

De heer **Hagen Goyvaerts** (Vlaams Blok) : Mijnheer de minister, we wachten in feite het beroep af. We zullen zien of dat binnen de drie maanden gebeurt. Zoniet, kom ik op die vraag terug.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

Mondelinge vraag van mevrouw Trees Pieters aan de minister van Financiën over "de eventuele verlaging van het BTW-tarief voor kappers" (nr. 1928)

Question orale de Mme Trees Pieters au ministre des Finances sur "la réduction éventuelle du taux de TVA applicable aux coiffeurs" (n° 1928)

Mevrouw **Trees Pieters** (CVP) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, in een onderhoud van een aantal maanden geleden met het Beroepsinstituut voor de Boekhouders verwees u naar de Europese richtlijn die naast de sectoren van de schoenmakers en de herstellende van kledij en fietsen ook ruimte had gemaakt voor een BTW-verlaging voor de haarkappers. U deelde tijdens het onderhoud bij het BIB mee dat u een

Trees Pieters

aantal situaties waarop de Europese richtlijn betrekking heeft, wil herzien. Mijnheer de minister, hebt u concrete initiatieven om de sector van de haarkappers te laten genieten van een BTW-verlaging ?

Minister **Didier Reynders** : Mijnheer de voorzitter, mevrouw Pieters, het ging niet om een BTW-verlaging maar om andere maatregelen. De bedoelde bepalingen vinden hun oorsprong in de EG-richtlijn 99/85 van de Raad van 22 oktober 1999. Deze richtlijn betreft de mogelijkheid om bij wijze van experiment een verlaagd BTW-tarief toe te passen op arbeidsintensieve diensten. Onder de vijf door de Europese Raad geselecteerde activiteiten heeft België geopteerd enerzijds, voor de renovatie en het herstel van particuliere woningen van meer dan vijf en minder dan vijftien jaar oud en anderzijds, voor de kleine hersteldiensten van fietsen, schoeisel, lederwaren en huishoudlinnen.

Wat nu concreet de kappersdiensten betreft, dient te worden aangestipt dat voor de aan de forfaitaire regeling onderworpen kappers bij het opmaken van de voorlopige forfait voor het jaar 2000 reeds bepaalde gunstmaatregelen werden genomen. Indien zo'n kapper personeel te werk stelt, worden de bijkomende ontvangsten die voortvloeien uit de tewerkstelling van dit personeel forfaitair bepaald door forfaitaire verhogingen toe te passen op de patronale ontvangsten en dit overeenkomstig de categorie van het personeel. Terzake werd zowel voor de heren- als voor de damessalons voor het jaar 2000 het percentage van deze forfaitaire verhogingen substantieel verminderd. Er is dus geen sprake van een verlaging van de BTW. We hebben een keuze gemaakt voor twee andere sectoren. Er is echter wel sprake van een vermindering van de forfaitaire percentages voor de forfaitaire taxatie van de kappersdiensten. Het gaat dus om een andere maatregel maar ook voor deze sector komt er een belastingvermindering.

Mevrouw **Trees Pieters** (CVP) : Mijnheer de minister, hebt u ook iets in petto voor wie niet aan de forfaitaire regeling onderworpen is ?

Minister **Didier Reynders** : Tot nog toe niet. Ik heb een paar andere ideeën voor andere sectoren en andere belastingplichtigen. Dit geldt echter alleen voor de forfaitair belaste kappers.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

Regeling van de werkzaamheden

Ordre des travaux

Aangezien de heer Luc Goutry niet aanwezig is, wordt zijn mondelinge vraag nr. 1941 van de agenda afgevoerd.

- Voorzitter : de heer **Olivier Maingain**

Samengevoegde mondelinge vragen van mevrouw Simonne Creyf en de heer Peter Vanvelthoven aan de minister van Financiën over "de eventuele afschaffing van de aanvullende verkeersbelasting op LPG-motoren" (nrs. 1953 en 1975)

Questions orales jointes de Mme Simonne Creyf et M. Peter Vanvelthoven au ministre des Finances sur "la suppression éventuelle de la taxe complémentaire pour moteurs LPG" (n°s 1953 et 1975)

Mevrouw **Simonne Creyf** (CVP) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, we worden nog steeds geconfronteerd met hoge brandstofprijzen.

Minister **Didier Reynders** : Elke dag.

Mevrouw **Simonne Creyf** (CVP) : Mijnheer de minister, u hebt verklaard dat er geen verlaging zal komen van de accijnzen zoals die door de CVP wordt voorgesteld. U hebt echter ook verklaard dat u zou laten onderzoeken of zwavelarme brandstof niet iets goedkoper kon worden gemaakt. Mijnheer de minister, ik wil erop wijzen dat LPG een brandstof is met nagenoeg geen zwavel-, lood- of CO²-uitstoot.

Wat milieu betreft, zijn we in goed gezelschap aangezien minister Durant herhaaldelijk heeft verklaard dat LPG in elk geval de minst vervuilende brandstof op de markt is. Bovendien heeft zij reeds meermaals een lans gebroken voor LPG.

LPG kan goedkoper worden gemaakt door het afschaffen van de aanvullende verkeersbelasting. Mijnheer de minister, ook hiervoor zijn we in goed gezelschap - uw gezelschap - want u hebt zelf een resolutie van het parlement in verband met LPG ondertekend die dateert van 10 december 1998.

Minister **Didier Reynders** : Dat is twee jaar vóór Verhofstadt !

Mevrouw **Simonne Creyf** (CVP) : Uw handtekening staat er nochtans onder.

In een eerste punt vraagt men in deze resolutie aan de Belgische regering de afschaffing te overwegen van de aanvullende verkeersbelasting voor LPG. Mijnheer de minister, de vraag is of het ogenblik niet is gekomen om die aanvullende verkeersbelasting voor LPG af te schaffen.

De heer **Peter Vanvelthoven** (SP) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, mijn vraag gaat inderdaad in dezelfde richting.

Peter Vanvelthoven

Zowat 20 jaar geleden werd de aanvullende verkeersbelasting voor wagens met LPG-installatie ingevoerd. Deze belasting moest de afschaffing van accijnzen op LPG compenseren en onze concurrentiepositie ten opzichte van de Nederlanders vrijwaren.

We stellen vast dat het aantal wagens dat op LPG rijdt stelselmatig is afgenomen. Begin de jaren '80 was het nog 2,5% van het aantal wagens terwijl dit aantal vandaag is teruggelopen tot minder dan 1%. Een van de factoren is ongetwijfeld de aanvullende verkeersbelasting. Andere factoren zijn de angst om met gas te rijden en het feit dat men niet in ondergrondse parkeergarages mag parkeren.

Dit is uiteraard een spijtige zaak omdat LPG vanuit milieutechnisch oogpunt toch wordt beschouwd als een brandstof die minder schadelijk is voor het milieu dan de andere brandstoffen. Onze fractie heeft trouwens een wetsvoorstel ingediend dat het LPG-gebruik wil stimuleren. Een van de voorstellen is het afschaffen van de aanvullende verkeersbelasting op LPG.

Mijnheer de minister, bent u van mening dat het afschaffen van die aanvullende verkeersbelasting op LPG kan worden beschouwd als een efficiënte maatregel om het LPG-rijden aan te moedigen ?

Minister **Didier Reynders** : Mijnheer de voorzitter, collega's, ik herhaal dat ik bereid ben om een paar maatregelen te nemen ten voordele van enkele milieuvriendelijke producten, zoals LPG of benzine of diesel met minder zwaveluitstoot.

Wat LPG betreft, is er een specifiek probleem. De aanvullende verkeersbelasting werd ingevoerd door de wet van 11 april 1983 houdende fiscale en begrotingsbepalingen. Zij is van toepassing op personenwagens, wagens voor dubbel gebruik en minibussen die zijn uitgerust met een LPG-installatie. Zij is niet verschuldigd voor voertuigen die uitsluitend worden gebruikt voor gemeenschappelijk vervoer van personen en evenmin voor minibussen die uitsluitend worden gebruikt voor het gemeenschappelijk vervoer van personen krachtens een machtiging of concessie vanwege de overheid. Het bedrag ervan varieert van 3 600 frank via 6 000 tot 8 400 frank, naargelang het belastbaar vermogen.

Bij het openstellen van de grenzen op 1 januari 1993 moest België zich zoals de andere lidstaten houden aan de verschillende Europese richtlijnen die inzake accijnzen zijn uitgevaardigd, inzonderheid de richtlijnen 92 en 82 van 19 oktober 1992 betreffende het harmoniseren van de accijnstarieven op minerale oliën.

Artikel 7 van die richtlijn schrijft voor dat het minimum accijnstarief op als brandstof gebruikt vloeibaar petroleumgas en methaangas 100 euro per 1 000 kilogram bedraagt, dit is 4034 frank per ton. Ingevolge beslissing

92/510 van 19 oktober 1992 is België niettemin gemachtigd om geen accijnzen te heffen op vloeibaar petroleumgas, aardgas en methaangas. Dit gebeurt door middel van het koninklijk besluit van 29 december 1992 betreffende de structuur en de tarieven inzake accijnzen op minerale oliën bekrachtigd door de wet van 22 oktober 1997 betreffende hetzelfde onderwerp. Dit dus vijf jaar na het koninklijk besluit. Het gaat nu wat sneller, maar het is nog niet perfect.

De machtiging om het accijnzenrecht niet te heffen was verbonden aan het bestaan in ons land van een verkeersbelasting die hetzelfde resultaat heeft. Indien de aanvullende verkeersbelasting wordt afgeschaft, zal bijgevolg in de wet een accijnzenrecht moeten worden opgenomen. Rekening houdend met de dichtheid van LPG, zal dat recht 2,58 frank per liter bedragen. Volgens de berekening van het gemiddeld verbruik van LPG en het jaarlijks aantal afgelegde kilometers zou de afschaffing van de aanvullende verkeersbelasting en de vervanging ervan door een accijnzenrecht voor de gebruiker geen enkel budgettair verschil tot gevolg hebben. Ik ben evenwel bereid de aanvullende verkeersbelasting af te schaffen en een nieuw accijnzenrecht te vragen, maar dat is een kwestie van besprekingen op Europees niveau.

Misschien kan op Europees niveau een nieuwe beslissing worden genomen om een lager accijnzenrecht in te voeren in plaats van de aanvullende verkeersbelasting.

Ik pleit voor de afschaffing van de aanvullende verkeersbelasting, maar ik herhaal dat wij in dit geval een nieuw accijnzenrecht moeten hebben. Dat is logisch.

Mevrouw **Simonne Creyf** (CVP) : Mijnheer de minister, dank u voor dit antwoord. Wij zijn voor belastingvermindering en niet voor nieuwe heffingen. Ondertussen heb ik ook een wetsvoorstel voorbereid om die extra verkeersbelasting af te schaffen zonder iets in de plaats te stellen. Ik denk dat wij inderdaad ook hier de milieupact moeten verrekenen. Het zou een stimulans zijn voor een milieuvriendelijke brandstof, waarbij ondertussen ook heel wat zagezegde emotionele bezwaren van de baan zijn. In Nederland krijgt men, ook al is het bij wijze van experiment toegang tot ondergrondse parkings. Het is een milieuvriendelijke brandstof en daarom vinden wij dat die mag worden gepromoot en gestimuleerd. Vandaar dat wij ook een wetsvoorstel terzake zullen indienen.

De heer **Peter Vanvelthoven** (SP) : Mijnheer de minister, dank u voor dit antwoord. Het standpunt van de regering is mij niet erg duidelijk. Zal men nu iets doen of niet ? Het zou nuttig zijn dat men toch inderdaad eens zou onderzoeken of het vanuit milieu-oogpunt niet beter zou zijn de aanvullende verkeersbelasting af te schaffen en te vervangen door een verhoging van de accijnzen op LPG. Op die manier stimuleert men de aankoop van een voertuig

Peter Vanvelthoven

op LPG en tegelijkertijd tracht men door het heffen van de accijns op LPG toch voor een stuk het gebruik van de auto als vervoermiddel enigszins af te remmen. In die zin pleiten wij voor een initiatief. Wij hebben een wetsvoorstel ingediend en dat zal bij gelegenheid in deze commissie nog ter sprake komen.

Minister **Didier Reynders** : Zondag was ik te gast bij de RTBf in een debat in verband met brandstoffen. Er was geen nieuwe vraag van de sector inzake LPG, maar misschien is een afschaffing van de aanvullende verkeersbelasting toch mogelijk. Eerst moeten wij advies vragen aan de Europese Commissie. Misschien kunnen wij overgaan tot afschaffing met verhoging van de accijnzen. Het is een eerste stap naar een variabelisering van de kosten wat de LPG betreft. Het is een goede zaak, zelfs met een verhoging van de accijnzen.

Mevrouw **Simonne Creyf** (CVP) : Mijnheer de minister, u zegt dat er geen vraag is vanuit de sector. De vraag is natuurlijk wie de sector is. Ik heb toch een studie van VAB/VTB die wel degelijk vragende partij is.

Minister **Didier Reynders** : Het ging om de producenten van LPG. Het is de eerste keer dat ik producenten ontmoet die niets aan de fiscus vragen. Ik ben bereid om naar een afschaffing van de aanvullende verkeersbelasting te gaan, maar wij moeten eerst het akkoord krijgen van de Europese Commissie. Ik denk dat wij tot een verhoging van de accijnzen moeten beslissen om naar een afschaffing van de aanvullende verkeersbelasting te gaan. Het is wel een eerste stap naar variabelisering van de kosten. Daar vraagt men altijd naar, dus is dit een goede zaak, denk ik.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

Mondelinge vraag van de heer Jef Tavernier aan de minister van Financiën over "de evolutie van de rente op spaarboekjes" (nr. 1971)

Question orale de M. Jef Tavernier au ministre des Finances sur "l'évolution des intérêts générés par des carnets de dépôt" (n° 1971)

De heer **Jef Tavernier** (AGALEV-ECOLO) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, sommigen worden de laatste tijd geconfronteerd met een stijging van de rentes op korte termijn. In kasbons en dergelijke zit duidelijk een stijgende tendens. De rentevoeten worden geregeld aangepast naargelang de markt-omstandigheden.

Daarentegen stellen we vast dat de interestvoeten op het populaire spaarboekje nogal rigide zijn. We kenden al een aantal verhogingen van de kortetermijnrenten op kasbons en dergelijke, maar interest op het spaarboekje blijft bij nagenoeg alle financiële instellingen hetzelfde en ligt zeer laag. We moeten ons daar toch wat vragen rond stellen.

Als we gaan kijken naar de verklarende factoren van die rigiditeit en van de grotere winsten die daaruit voortvloeien voor de financiële instellingen, komen we tot twee mogelijke verklaringen.

Ten eerste, al dan niet geformaliseerde kartelafspraken tussen de belangrijkste financiële instellingen in ons land.

Ten tweede, het bestaan van een fiscaal gunstregime dat specifiek toegespitst is op één bepaald spaarproduct.

We stellen vast dat het op dit moment minder gunstig is voor de wat klassiekere spaarder, die spaart via het spaarboekje. Moet er niet opgetreden worden tegen, of op zijn minst een onderzoek gedaan worden naar, het bestaan van kartelafspraken ? Moet er ook niet gekeken worden naar het fiscaal gunstregime ? Dat kan in verschillende richtingen. Het lijkt mij eigenaardig dat men een soort gunstregime heeft op een bepaald spaarproduct. Degenen die een ander spaarproduct hebben vallen daar automatisch niet onder.

Mijn suggestie is de volgende. Laten wij tot een bepaald bedrag van interesten geen roerende voorheffing heffen en voor de rest, op om het even welk spaarproduct dat komt, eens een bepaald niveau wordt overschreden, de normale roerende voorheffing heffen. Iets in die aard, mijnheer Leterme, dus geen verhoging van de fiscale druk, maar kijken of men geen gunstregimes en discriminaties gaat invoeren en in stand houden. Dat is mijn vraag, mijnheer de minister, naar aanleiding van de stijging van de korte termijnrenten.

Minister **Didier Reynders** : Mijnheer de voorzitter, mijnheer Tavernier, ik wil er meteen op wijzen dat ik geen aanwijzingen heb om te denken dat wij ons in een kartelsituatie bevinden. In een markteconomie, zoals in België het geval is, zijn de prijzen van goederen en rentevoeten vrij maar onderhevig aan de schommelingen van de nationale en internationale markt. De vergoeding op spaarboekjes is in principe aan deze regel onderworpen. De spaarboekjes volgen de evolutie van de rentevoeten die worden toegepast op de geldmarkten. Dat gebeurt evenwel minder snel dan bepaalde debet-rentevoeten, bijvoorbeeld de rentevoet op grote deposito's, die de rentevoeten van de geldmarkt van zeer nabij volgen.

Er bestaat in ons land evenwel een uitzondering op deze regel. Het gaat om de maximumrentevoeten die op een spaarboekje, zoals bedoeld in artikel 21.5 van het wet-

Didier Reynders

boek inkomstenbelasting 1992 en in artikel 2 van het koninklijk besluit tot uitvoering van het wetboek inkomstenbelasting 1992, mogen worden toegekend. Dit spaarboekje, dat gereguleerd is, geniet een fiscale vrijstelling op de intresten. Het ontsnapt aan de roerende voorheffing van 15% voor dat deel van de opbrengsten dat een door hogergenoemde wet vastgesteld bedrag niet overschrijdt. Voor het aanslagjaar 2000 bedraagt dit geïndexeerde bedrag 56 000 frank of 5 388,2 euro per jaar en per gezin. Mijnheer Tavernier, voor meer details over dit onderwerp verwijs ik naar het antwoord op de parlementaire vraag nr. 218 van mevrouw Claudine Drion van 7 februari 2000, verschenen in het Bulletin van Vragen en Antwoorden van 8 mei 2000, blz. 3 439. In dit kader bepaalt de minister van Financiën de voorwaarden waaraan een spaarboekje dat van de fiscale vrijstelling kan genieten, onderworpen is. Mijn interventie is nodig voor de bepaling van de maximale basisintrestvoet die aan een spaarboekje kan worden toegekend - momenteel 4% - evenals voor de bepaling van de rentevoet van de getrouwheidspremie en van de aangroei premie. Momenteel mogen deze rentevoeten 50% van de maximumbasisrentevoet niet overschrijden. Ik wil hierbij verduidelijken dat deze maximumrentevoet momenteel de houders van een spaarboekje zeker niet benadeelt. Wij kunnen maximaal tot 6% gaan. Ten gevolge van hun bijzondere aard worden de intrestvoeten van gereglementeerde spaarboekjes minder frequent aangepast.

De heer **Jef Tavernier** (AGALEV-ECOLO) : Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord. Uiteraard ben ik op de hoogte van de wettelijke reglementeringen. Mijn vraag handelde vooral over eventuele kartelvorming. Ik kan niet anders dan u geloven als u zegt dat u tenminste geen aanwijzingen hebt voor bepaalde kartelafspraken. Uit uw antwoord leid ik af dat u er niet aan denkt iets te veranderen aan het fiscale gunstregime, in welke richting dan ook, behalve, als de nood het hoogst is, een eventuele aanpassing van het maximumbedrag of de maximumintrestvoet.

Minister **Didier Reynders** : Ik heb tot nu toe niet de intentie dat te doen. Wat uw eerste vraag betreft, als u aanwijzingen hebt over kartelvorming kunt u misschien een brief sturen naar mijn administratie of naar mijn kabinet.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

Mondelinge vraag van de heer Jef Tavernier aan de minister van Financiën over "het fiscaal statuut van de provisies van de elektriciteitsproducenten" (nr. 1972)

Question orale de M. Jef Tavernier au ministre des Finances sur "le statut fiscal des provisions des producteurs d'électricité" (n° 1972)

De heer **Jef Tavernier** (AGALEV-ECOLO) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, bij nazicht van de balansen ingediend door de elektriciteitsproducenten kan men vaststellen dat zij een aantal provisies aanleggen voor eventuele en waarschijnlijke ontmanteling van kerncentrales of voor verbruikte brandstoffen.

Bij het aanleggen van dergelijke provisies genieten de elektriciteitsproducenten speciale fiscale statuten en het is precies daarover, mijnheer de minister, dat ik wat meer duidelijkheid zou willen krijgen.

Vandaar mijn volgende vragen. Om welk statuut gaat het en wat is de wettelijke basis ervan ?

Gezien de evolutie van de voorbije maanden waarbij wij werden geconfronteerd met een liberalisering van de elektriciteitssector, had ik graag van u vernomen of men eraan denkt de fiscale statuten te wijzigen omwille van bepaalde nieuwe verplichtingen die worden opgelegd in de richting van liberalisering.

Minister **Didier Reynders** : Mijnheer de voorzitter, collega Tavernier, behoudens de uitdrukkelijke bepalingen van artikel 25, 2de lid van het koninklijk besluit ter uitvoering van het Wetboek van inkomstenbelastingen 1992, met betrekking tot de voorzieningen voor risico's en kosten die zijn aangelegd met het oog op het dekken van kosten inherent aan de ontmanteling van kerncentrales en aan de ontsmetting van de vestigingsplaatsen ervan, kan ik u mededelen dat de andere door de elektriciteitsproducenten aangelegde voorzieningen slechts uit de belastbare winst kunnen worden gehaald wanneer deze voorzieningen beantwoorden aan de voorschriften van artikel 48 van het wetboek van inkomstenbelastingen 1992 en van de artikel 24 en 25 van het koninklijk besluit van 1992.

Gelet op het feit dat voormelde bepalingen van toepassing zijn op alle in België gevestigde ondernemingen waarvan de voorzieningen voldoen aan de terzake gestelde wettelijke voorwaarden, ben ik van mening dat de impact van de liberalisering van de elektriciteitsmarkt voor de toepassing van deze bepalingen dan ook zonder voorwerp is.

Er bestaat dus een duidelijke en precieze wettelijke basis voor een paar voorzieningen en voor het overige is er een algemeen stelsel voor alle ondernemingen in ons land.

De heer **Jef Tavernier** (AGALEV-ECOLO) : Mijnheer de minister, het komt er aldus op neer dat uitdrukkelijk is bepaald dat alleen de provisies voor ontmanteling en ontsmetting uit de belastbare winst komen, terwijl de andere provisies onder toepassing van het normaal stelsel vallen.

Minister **Didier Reynders** : Inderdaad.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

Mondelinge vraag van de heer Yves Leterme aan de minister van Financiën over "de samenstelling van zijn kabinet" (nr. 1980)

Question orale de M. Yves Leterme au ministre des Finances sur "la composition de son cabinet" (n° 1980)

De heer **Yves Leterme** (CVP) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, ons land zal binnenkort het voorzitterschap van de Europese Unie uitoefenen en daarom worden opgenomen in de trojka die de drie landen verenigt die opeenvolgend het voorzitterschap waarnemen. Deze extra bevoegdheid zal ongetwijfeld leiden tot extra werk voor de mensen van Financiën.

Mijnheer de minister, is het correct dat u met het oog op het Belgisch voorzitterschap extra personeel rekruteert ? Over hoeveel mensen gaat het ? Wie selecteert deze mensen ? Hoeveel voltijdse equivalenten zullen het zijn ? Is het correct dat u rekruteert voor een periode van twee jaar ? Op welke basisallocaties zult u de financiering van de uitgaven van deze weddenlast plaatsen ?

Minister **Didier Reynders** : Mijnheer de voorzitter, collega's, de antwoorden op de vragen van de heer Leterme zijn eenvoudig.

Het kabinet heeft geen enkele nieuwe medewerker aangeworven. De medewerkers die ter beschikking van het kabinet worden gesteld zijn allemaal personeelsleden van het departement van Financiën. Voor het Belgisch voorzitterschap in 2001 wordt er geen extra personeel aangeworven maar zal het personeel dat ter beschikking wordt gesteld van het kabinet, personeel van Financiën zijn. Er is bijgevolg geen sprake van contracten. Ik herhaal dat er geen nieuwe medewerker wordt aangeworven. In het kader van het koninklijk besluit van 19 oktober 1999 heeft Ambtenarenzaken toelating gegeven 17 personen van mijn administratie ter beschikking van het kabinet te stellen. Op het ogenblik dat de opdracht van de personeelsleden van Financiën die ter beschikking van het kabinet worden gesteld, beëindigd is, zullen ze naar hun administratie terugkeren. Dit kan een opdracht voor twee jaar zijn. Ik moet het voorzitterschap van de Europese Unie in het tweede semester van 2001 waarnemen. Het eerste semester van 2002 maak ik deel uit van de trojka. In oktober 2000 moet de Belgische minister van Financiën eveneens de G10 voorzitten. U merkt dat mijn departement een aantal voorzitterschappen toebedeeld krijgt. De opdracht zal vermoedelijk twee

jaar duren. Ik herhaal dat alleen personeelsleden van de administratie ter beschikking van mijn kabinet worden gesteld. Voor deze terbeschikkingstelling is geen enkel bijkomend krediet toegekend. De betaling van hun vergoedingen gebeurt via voorafnames op het daartoe speciaal uitgetrokken budget op de begroting van Ambtenarenzaken. Dit nieuwe systeem voor een aantal precieze taken werd opgenomen in het koninklijk besluit van 19 oktober 1999.

De heer **Yves Leterme** (CVP) : Mijnheer de voorzitter, de minister bevestigt ons vermoeden dat 17 mensen extra aan uw kabinet worden toegevoegd voor de duur van het voorzitterschap van de Europese Unie. Wat de financiële aanrekening betreft, dacht ik met veel klem in de media en deze morgen tijdens de bespreking van de begrotingscontrole van de minister van Begroting te hebben vernomen dat deze regering, in tegenstelling tot vorige regeringen, - dit verklaart volgens minister Vande Lanotte het half miljard extra uitgaven voor de kabinetten - de volledige kosten van de terbeschikkingstelling van ambtenaren van de administratie apart op de begroting imputeert. U hebt gezegd dat men deze kredieten op de begroting van Ambtenarenzaken heeft ingeschreven. Ik neem akte van uw antwoord dat er geen enkele externe medewerker zal worden ingeschakeld.

We zullen dat uiteraard nauwlettend volgen. Uiteraard worden de kosten ervan geboekt op de post kosten voor de kabinetsmedewerkers die zich bezighouden met de uitwerking van het beleid.

Minister **Didier Reynders** : De desbetreffende medewerkers zijn afkomstig van het departement Financiën en worden niet aan mijn kabinet toegevoegd. Met het koninklijk besluit van 19 oktober 1999 is er een specifieke administratieve cel opgericht voor het Belgische voorzitterschap van de Europese Unie en voor de euro-zone om sneller en efficiënter te kunnen werken.

Wat de kostprijs betreft, is er voorzien in 30 miljoen frank voor een tiental specifieke opdrachten, niet alleen voor het Europees voorzitterschap, maar ook voor andere administratieve bevoegdheden. Misschien zal ik nog een aantal andere cellen moeten oprichten voor andere opdrachten. Het gaat alleszins niet om bijkomende medewerkers voor mijn kabinet.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

- *De openbare commissievergadering wordt gesloten om 16.10 uur.*

- *La réunion publique de commission est levée à 16.10 heures.*